

بررسی مقایسه ای عوامل خطر استروک در بیماران بستری با اولین حمله استروک و حمله مجدد در بیمارستان

واسعی سبزواری در سال ۱۳۹۲

وجیهه بلند نظر (ارائه دهنده مقاله) ۱، وجیهه اسلامی مقدم بشرویه* ۲، محمدعلی یعقوبی فر ۳، احسان صفاری ۴

۱. دانشجوی کارشناسی پرستاری، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی سبزواری، سبزواری، ایران
۲. *نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی بهداشت عمومی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی سبزواری، سبزواری، ایران
۳. عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی سبزواری، سبزواری، ایران
۴. دکتری آمار، دانشگاه علوم پزشکی سبزواری، سبزواری، ایران

زمینه و هدف:

استروک از جمله مشکلات عمده در امر بهداشت و سلامتی است؛ که اثرات زیادی را بر فرد و جامعه به جای می گذارد و می تواند به صورت یک بیماری مزمن در طول زندگی فرد باقی بماند. با این وجود این بیماری به سادگی قابل پیشگیری می باشد..

مواد و روش ها:

این پژوهش از نوع توصیفی مقطعی می باشد. جامعه پژوهش را پرونده تمام بیماران مبتلا به استروک که از دی ماه ۱۳۹۰ تا دی ماه ۱۳۹۱ در بیمارستان واسعی سبزواری بستری بوده اند تشکیل می دهد. جهت تحلیل داده ها، از روش های آماری توصیفی و نرم افزار spss نسخه ۱۶ استفاده شده است.

یافته ها:

با توجه به نتایج پژوهش بیشترین سن ابتلا به استروک ۹۳ سال و کمترین سن ابتلا به استروک ۳۶ سال بوده است. در پژوهش حاضر با افزایش سن، تعداد بیماران استروک در حمله ی اول و مجدد افزایش می یابد؛ که بیشترین فراوانی مربوط به گروه سنی ۷۱ تا ۸۰ سال به میزان ۲۸.۱٪ می باشد. همچنین افراد مذکر بیشترین فراوانی را در حمله اول به میزان ۴۰.۱٪ و افراد مونث بیشترین فراوانی را در حمله مجدد استروک به میزان ۱۶.۶٪ نشان می دادند. در این مطالعه بیشترین فراوانی مربوط به متاهلین به میزان ۹۲.۶٪ درصد در حمله اول و مجدد سکته مغزی بود و افراد با سابقه فشار خون بیشترین فراوانی را به میزان ۶۷.۸٪ در حمله اول و مجدد سکته مغزی داشتند.

نتیجه گیری:

نتایج این مطالعه نشان می دهد که ریسک فاکتور هایی مانند سن بالا و سابقه فشار خون در بیماران مبتلا به سکته مغزی بیشترین فراوانی را دارد؛ همچنین سکته مغزی با شیوع بیشتر در آقایان و افراد متاهل دیده می شود.

واژه های کلیدی:

استروک، عامل خطر، اپیدمیولوژی